RESOLUTIONS.

8. Probibiting retired Judicial officers from practising at the Bar.—(*cont.*)

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രയ്യർ: വളരെക്കാലം ജനങ്ങൾക്കു തൃപ്തികരമായി നീതിന്യായം നടത്തി അവർ അർഹിക്കുന്ന വിശ്രമം വേണ്ടപോലെ ശവമെണ്ണുദ്ദേശിക്കുന്ന മാതിരി നടത്താതെ ഇവിടെ വക്കീലന്മാരായും അഡ്വക്കേറ്റുമാരായും കോടതികളിൽ പോയി അഭിഭാഷകവൃത്തി നടത്തുന്നതിനാൽ വളരെ വിഷമങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാനിടയുണ്ട്. നമ്മുടെ കോടതികളിൽ ഉള്ള ജഡ്ജിമാർ വളരെ തൃപ്തിയായി നീതിന്യായം നടത്തുന്നുണ്ടെന്നും, അവരെക്കാൾ കൂടുതലായിട്ടുള്ള യോഗ്യത ഇന്ത്യാരാജ്യത്തുള്ള മറ്റു ജഡ്ജിമാർക്കു ഇല്ലെന്നും സമ്മതിക്കുവാൻ ഞാൻ ഒരുക്കമാണ്.

ഒരു ഹൈക്കോട്ട് ജഡ്ജി വളരെക്കാലം തന്റെ കീഴിലുള്ള മുൻസിപ്പുമാരേയും ഡിസ്ട്രിക്ട് ജഡ്ജിമാരേയും ഭരിച്ചു അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടന്ന സമയത്തു ചില സ്ഥലമാറ്റങ്ങളും ചില പ്രമോഷൻസും ചില സമയത്തു തെറ്റുചെയ്താൽ മാപ്പു കൊടുക്കലും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞതിന്നശേഷം അങ്ങിനെ വളരെക്കാലം കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരായി നിന്നവരുടെ മുമ്പിൽ ചെന്നുനിന്നു "Your Honour, Your Lordship" എന്നെല്ലാം പറയുന്ന സമയത്തു മനുഷ്യത്വം അറിയാതെ ചിലപ്പോൾ ചില തെറ്റുകൾ ചെയ്തുപോയി എന്നു വരാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ മനഃപൂർവ്വമായി അവർ യാതൊരു തെറ്റും ചെയ്തയില്ല എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്. ചില സമയങ്ങളിൽ അവർ തെറ്റു ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ കൂടിയും അവർ തെറ്റുചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു ജനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുപോകുവാൻ ഇടയുണ്ട് റിട്ടയർ ചെയ്ത ഒരു ഹൈക്കോട്ട് ജഡ്ജി ഒരു കേസു ഒരു ഡിസ്ട്രിക്ട് ജഡ്ജിയുടെ അടുക്കൽ വരികുന്ന സമയം ന്യായമായ വിധത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചാൽതന്നെയും എതുകക്ഷിക്കു ദോഷം വരികയാണെങ്കിൽ അതു അദ്ദേഹം റിട്ടയേഡ് ജഡ്ജിയായതുകൊണ്ടാണെന്നു എതുകക്ഷിക്കു തോന്നുവാൻ ഇടയുണ്ട്. മഹാന്മായ ഒരാൾ ഒരിക്കൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി ഞാൻ ഓർക്കുന്നുണ്ട് "It is not alone that justice is done and justice must seem to be done" എന്നാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു. ന്യായം പ്രവർത്തിച്ചാൽമാത്രംപോരാ ജനങ്ങൾക്കുംകൂടി ആ പ്രവർത്തി ന്യായമായിട്ടുള്ളതാണെന്നുള്ള ഒരു ബോദ്ധ്യം വരേണ്ടതുണ്ട്. ആയ്തുകൊണ്ടു റിട്ടയേഡ് ജഡ്ജിമാർ വക്കീലന്മാരായിട്ടു പോയാൽ ജനങ്ങൾക്കു നീതിന്യായത്തിൽ വിശ്വാസം കുറഞ്ഞുവരും. രണ്ടുകക്ഷികൾക്കും അതു പാലെയുള്ള വക്കീലന്മാരെ കിട്ടുവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ ഒരുപക്ഷെ അവക്കു വിശ്വാസം വന്നു എന്നു വരാം. നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോൾ ജഡ്ജിമാരായിരുന്ന പെൻഷൻ വാങ്ങിയിട്ടുള്ളവർ ൭ പേരെയുള്ളു എന്നാണ് ഞാൻ ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു. അവർ എല്ലാവരും വക്കാലത്തു വാങ്ങുവാൻ പോകുമോ എന്നും സംശയമാണ്. എന്നാൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലും മറ്റും റിട്ടയേഡ് ജഡ്ജിമാർ വക്കീലന്മാരായി പ്രാക്ടീസ് ചെയ്യുവരുന്നുണ്ട്. അവക്കു അവിടെ അതിന്നു പ്രത്യേക നിയമവുമുണ്ട്. അവർ വക്കാലത്തു പിടിക്കുന്ന കേസുകൾക്കു ഇത്ര പവൻ ഫീസ് വാങ്ങണമെന്നും ഒരു ജൂനിയർ വക്കീലും അവരോടുകൂടി ഉണ്ടായിരിയ്ക്കേണ്ടതാണെന്നും അവിടെ നിയമമുണ്ട്. അതുപോലെയുള്ള നിയമം ഇവിടെയില്ലാ. ഇവിടെയുള്ള റിട്ടയേഡ് ജഡ്ജിമാർ സാധാരണ വക്കീലന്മാരും ജൂനിയർ വക്കീലന്മാർ കൂടിയും സ്വീകരിയ്ക്കാത്ത ചെറിയ സംഖ്യ പ്രതിഫലമായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു വക്കാലത്തു വാങ്ങുന്നുണ്ടെന്നു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈതു വാസ്തവത്തിൽ വളരെ ലജ്ജാവഹമായ ഒരു സ്ഥിതിയാണ്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ജൂനിയർ വക്കീലന്മാരെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരേണ്ട ചുമതലകൂടി നമ്മുടെ വലിയ വലിയ വക്കീലന്മാർക്കും ജഡ്ജിമാർക്കും ഉണ്ടെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്. അവർ അതു ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും അവരുടെ അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കു തടസ്ഥം ചെയ്യുകയെന്നുള്ളതു് വളരെ കഷ്ടമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണു്.

ഈ കാരണങ്ങളാൽ ജഡ്ജിമാരായിരുന്നു് റിട്ടയർ ചെയ്യുന്ന ആളുകൾ വീണ്ടും വക്കീലന്മാരായി പ്രാക്ടീസ് ചെയ്യുന്നതിനെ നാം നിശ്ചയമായിട്ടും സമ്മതിയ്ക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഇത്രമാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഞാൻ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിയ്ക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ എ. ഇബ്രാഹിമേനോൻ: റിട്ടയർ ചെയ്യുന്ന ജഡ്ജിമാർ പ്രാക്ടീസ് ചെയ്യുവാൻ പാടില്ല എന്നു് നിശ്ചയമില്ലേ?

മിസ്റ്റർ സി. എ. കുഞ്ഞുണ്ണിരാജാ: ഇല്ല.

മിസ്റ്റർ എ. ഇബ്രാഹിമേനോൻ: മുമ്പു നിയമമുണ്ടെന്നു് ഗവൺമെൻറു് അഡ്വക്കേറ്റായിരുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജി മിസ്റ്റർ തോമസ്സു് മാഞ്ഞൂരാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ റിട്ടയർ ചെയ്തിട്ടുള്ള രണ്ടാളുകളും അതിൽ ഉൾപ്പെടാത്തവരായിരിക്കുമോ?

മിസ്റ്റർ സി. എ. കുഞ്ഞുണ്ണിരാജാ: നിയമമില്ലെന്നു തീർച്ചയാണു്. മദിരാശിയിലും അങ്ങിനെ ഒരു നിയമമില്ല.

മിസ്റ്റർ എ. ഇബ്രാഹിമേനോൻ: നിശ്ചയമുണ്ടോ എന്നു് ചോദിച്ചതിനു "ഉണ്ടായിരിയ്ക്കാം" എന്നു പറഞ്ഞു. ഉണ്ടായിരിയ്ക്കുമോ എന്നല്ല "ഉണ്ടോ എന്നാണു് ചോദിയ്ക്കുന്നതു്" എന്നു് വീണ്ടും ചോദിച്ചപ്പോൾ "ഉണ്ടു്" എന്നും പറയുകയുണ്ടായി. അതിൽ അന്നത്തെ ജഡ്ജിമാർ ഒപ്പിട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നതിനു് ഉണ്ടാകാമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ തീർച്ചയുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചതിനു ഉണ്ടായിരിയ്ക്കും എന്നു് മറുപടി പറഞ്ഞു. ഇതെല്ലാം വിശ്വസിക്കുവയ്യെങ്കിൽ ഈ ഗവൺമെണ്ടു് എന്തു പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിയ്ക്കാം?

Mr. M. K. Devassy (*Adur*): I don't wish to move any of my amendments. The more rigorous the rule the better.

Mr. V. J. Mathai (*Planters*): Sir, I have great pleasure to support this resolution. The first thing which comes uppermost in my mind on this question is as to whether there is a sort of undue influence upon the judicial officers when especially high officers retire and plead—I am using the word in its technical sense — before subordinate judicial officers whose judgments were being examined and inspected and commented upon by those superior officers. To me it appears, Sir, that there will be some sort of undue influence upon the subordinate judicial officers when judicial officers who were placed in very high positions come and practise. It appears to me that it is a question of inferiority complex which words we often hear in the case of Indian *v.* European. I do not think this conduces to the proper administration of justice.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Secondly it is a first principle of administration of justice that not only should justice be done but that it should also appear that justice has been done. It is not enough if justice is done but the public must feel that justice has been done. In that respect also the members of the public feel, when a superior Judicial officer who retires from the Bench comes back to the Bar and plead before small judicial officers and if a favourable decision has been given in the case conducted by that superior Judicial officer, that it is due to undue influence.

The third point is the conduct of judges while on the Bench, if they have a feeling that they would have to come down and appear before a court as a vakil in the near future, would be far different from the conduct of those judges who have no such intention. For example, a judge while on the Bench may have some fear of a possible aspirant for that very same place. I know from the Cochin Law Reports of an instance in which the successor of a very severe judge writing the very same words which were written about him while he was practising as a vakil, viz., "This is an appeal which ought not to have been brought". When that very same judge came and practised before the man about whom he wrote that remark this is what he wrote "This is an appeal which ought not to have been brought, much less argued". That is the third point which I want to bring in support of the resolution.

Mr. Deputy President: You should not criticise a judgment of a Court.

Mr. V. J. Mathai (*Planters*): I do not go into any illustration. I am a practising lawyer myself and I don't want to prejudice my own future by reference to illustrations.

No illustration is necessary. And then further what will be the attitude of a judge who wants to practise towards his would—be clients? What will be the attitude of the very same judge towards his past clients? These are all questions which the House will sympathetically consider in approaching this question further. And then again what will be the attitude of a Judge of the High Court towards his subordinate officers with whom he will have to move later as an advocate, 6 months before his retirement? The whole attitude of the Judicial officers will change, because he will have to go and practise in courts. Is it conducive to the proper administration of justice? Will not that very same Judge who used to get 5 peons and 25 clerks to attend on him while he was a Judge, have to curry favour with the Bench clerk for a particular information or something like that? The hon'ble members of this House will remember what people say now, "ബാക്കിൽ ഏ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ത്താൽ ജഡ്ജി, ജഡ്ജി മുത്താൽ വക്കീൽ''. All these are in support of the argument that the Judicial Officers should not be allowed to practise. This applies to other Government Officers also. A Diwan Peishkar—I am not referring to the present Diwan Peishkar—will have his own delicacy and will have his own difficulties also from a subjective point of view, and in the exigencies of service in the Cochin State a Revenue Officer becomes a Judicial Officer or a Judicial Officer becomes a Police Officer and vice versa. There will be certain other disadvantages into the ramifications of which I shall not go just now on account of certain delicacies. We are to-day finding Diwan Peishkars practising, High Court Judges practising, and any number of other judicial officers practising. In the Trichur District Court there was an instance where two retired Munsiffs appeared in the same case and that comes up foremost in my mind. The public will not feel the same sort of respect, if I may say so, to the administration of justice and the officers will lose some sort of prestige by the mere fact that the officers are to come back to the Bar one day. What will be the attitude of the litigant public ? Then again as the hon'ble member for Nellayi has very clearly put it, it is unfair to allow the retired judicial officers to come and practise to the detriment of the juniors and I touch upon that question only because I want to enlarge the point which he has made. In the first place the litigant public will feel that it is better to engage a retired Judge of the High Court and very often a brief is taken from a struggling junior or for the matter from a struggling senior. Today conditions have changed and even seniors are struggling. Briefs are taken from struggling juniors and struggling seniors because they think that some good will come out of the engagement of retired judges. And secondly a retired man as I said will have some sort of influence upon judicial officers for the reasons which I have stated. I draw the attention of the hon'ble members to the words of no less a person than Sir P. S. Sivaswami Ayyar in support of my statement that the lawyers are now really struggling very hard. Any further increase in the ranks of the lawyers is a crime not only upon the persons who support them but on those who depend upon them. It is really difficult to get on at the Bar to-day.

Mr. M. K. Devassy (*Adur*) : Question.

Mr. V. J. Mathai (*Planters*) : It is a real fact. I am speaking from my personal experience of conditions at the Bar for the last 14 years. My friend need not think that I am referring to the hon'ble member particularly.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

It will be supported by everybody at the Bar that the conditions have changed enormously. But I may say that in Cochin it is better than in surrounding parts. During a conversation I had with the Nellore District Judge he told me that legal work has gone down by 50 per cent in Nellore. I would even go to the extent of saying that the quality of the work has gone down by 70 per cent. I would be supported by the Commissioner of Income-tax. For these reasons therefore I support the resolution.

Then there is another injustice also upon the men who are now practising at the Bar and it is raking up the very wretched question of communal representation. I want the House to listen to this very seriously. According to the principle of communal representation now it is only members of the big communities that can possibly aspire to become Judicial Officers. I am sure that communalism will go, but as it is obtaining at present even some of the leaders of the Bar are not being given their chance because of the warring claims of the militant communities. That is what we really find. And as a matter of fact those seniors do really find that their chances of promotion to the Bench are nil—to get a post on the Bench to-day is something like getting a Goa Lottery.—The chances to get Rs. 500 or Rs. 800 salaries are not within the reach of certain minority communities and even certain majority communities. My case therefore is that there are certain gentlemen who cannot hope to become judicial officers, there are certain gentlemen who by the strength and influence of their community are being catapulted over the heads of hundreds of persons. They are certainly enjoying the fruits, the loaves and fishes of office and then they come down on their retirement and want to practise again. Is that not hard upon those gentlemen belonging to the majority communities as well as the minority communities who do not get a chance on the Bench? Suppose there is a Jew at the Bar. They are only about 1500 in number, according to the statistics. According to the principle now adumbrated by certain sections of this House and which has been not very plainly accepted by the Government, a member of the Jewish community—whether he is an L. L. D. or D. C. L., whether he is a leader of the Bar cannot hope to be on the Bench because he is only 1/800 of the population of the Cochin State. Therefore according to the principle which you have adumbrated and according to what you say, it is only after 799 judges have passed away that the Jew can become a member of the High Court Bench, and coming to the community represented by Mr. Govinda Pai himself. . . .

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. M. K. Devassy (*Adur*): On a point of doubt I would like to know what is the relevancy. I would like to know whether an officer who has been raised merely because of his merits and not on a communal grounds can be allowed to come down to the Bar.

Mr. V. J. Mathai (*Planters*): My learned friend is very impatient, because he is young. The relevancy is only this. There are certain men who cannot hope to be members of the Bench. There are certain men who can suddenly jump on to the Bench by reason of communal representation. They get the additional advantage of coming and practising also at their retirement. But the other members who have to plod at the Bar all along find themselves confronted by seniors by virtue of the offices held by them, who are thrust upon them. That is the point which I want to make. For all these reasons, Sir, it is I say an injustice upon those who are now practising. For these two main reasons which are supported by several ancillary reasons, I am only sorry that it is not more strongly worded. I support the motion.

Mr. M. Sivarama Menon (*Ernakulam*): Sir, I support the resolution, not for any of the reasons which have been threshed out on the floor of this House but upon—to my mind—a higher plane. The highest asset that a State or a nation must possess is faith and confidence in the judiciary. (*Hear, hear*). If that confidence or faith is waned in any way then I should think that the death knell of that State is rung. You will find that in England faith in the judiciary runs so high among the people that they consider their judiciary to be the best national asset. And we in India also have been following this high principle and inculcating some of their common law doctrines to see that justice is administered between man and man. For that purpose it is not enough that justice is done, in all cases. It must also appear that justice is really done. I am not convinced that our judiciary is weak enough to be carried away by the arguments of retired judges when they come and raise points. To my mind it does not appear that our courts have erred in this respect, and that judgments have been given just to favour them. But the litigant public have got a feeling. These are days and there have been days when the litigant public have been going about in search of Vakils who are seen in the company of Judges in their evening walks. There are members among the litigant public who think rightly or wrongly that by engaging a retired judge they stand to win a case. There are others again who go out to see which vakils are the friends of Judges. These are all matters of everyday occurrence even in the State.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Therefore one method by which such feelings can be removed from among the litigant public is to take away the privilege that judges can practise after their retirement. As long as that practice continues the feeling of the litigant public that they will derive a better advantage by engaging such gentlemen will subsist. And it is a matter of public policy to infuse greater confidence in the litigant public in our judiciary, even though they have not erred at all, till this date. It is necessary for the Government to consider this question in all its seriousness and then adopt a principle which is unwritten in England and written as far as High Courts in British India are concerned. On these grounds I support this resolution.

*മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: സർ, ഞാൻ വേറെ ഒരു കാരണംകൊണ്ടു് ഇതിനെ പിന്താങ്ങുന്നു. പെൻഷൻറു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ പെൻഷൻ അറാച്ചു് ചെയ്യുവാൻ പാടില്ലെന്നുള്ളതു് ഏതു തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണോ ആ തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണു് ഞാൻ ഇതിനെ പിൻതാങ്ങുന്നതു്. അവർ പെൻഷൻ പറ്റി പിരിയുന്ന കാലത്തു് മുതലൊന്നുമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെട്ടു് അലഞ്ഞുതിരിയരുതെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണു് അങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. അതുപോലെതന്നെ ജഡ്ജിമാരായിരുന്ന ആളുകൾ പെൻഷൻ പറ്റിയതിനുശേഷം വീണ്ടും വക്കീലന്മാരായി കേസുകെട്ടുമായിട്ടു് പോകുന്ന കാഴ്ച നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കാണുവാനിടവരരുതു്. അങ്ങിനെ അവർ വക്കീലന്മാരായി വരുമ്പോൾ വേറെമാതിരി നിലയിലുള്ള ആളുകളാകും.—വക്കീലന്മാരുടെ പൊസിഷൻ മോശമാണെന്നല്ല ഞാൻ പറയുന്നതു്.—ഇന്നലെവരെ "Your Honour" കേട്ടിരുന്ന ആളുകൾ ഇന്നു അങ്ങിനെ വിളിച്ചിരുന്നവരുടെ നേരെ നിന്നുകൊണ്ടു് "Your Honour" വിളിക്കുന്നതു് ശരിയല്ല.

എനിയ്ക്കു വേറെ ഒരു സംഗതി പറയുവാനുള്ളതു് പറയുവാൻ ഞാൻ അവസരം കാത്തിരിക്കയായിരുന്നു. മുമ്പു് അതു പറയുവാൻ അവസരം കിട്ടാതിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞേയ്ക്കാം. ഒരുവിധത്തിലും ഈ പ്രമേയവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്ത കമ്മ്യൂണലിസം ഇതിൽ വലിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു ചാടിച്ചു. അതിനു കാരണം അദ്ദേഹം ജാക്കബൈറു് ആയതുകൊണ്ടു് ആ ജാതിക്കാക്കു ശരിയ്ക്കു ഉദ്യോഗം കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു.

Mr. C. V. Iyyu (*Kunnamkulam*): I take strong objection to the word that there is a member representing Jacobites. There is no member representing Jacobites.

Mr. Deputy President: Mr. Ayyappan, I may make one fact clear. We are on the resolution.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ: ഈ പ്രമേയത്തോടു സംബന്ധമുള്ള നിലയിൽതന്നെയാണു് ഞാൻ സംസാരിയ്ക്കുന്നതു്. ഈ പ്രമേയം സ്വീകരിയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ ചില സമുദായങ്ങളിലെ ജഡ്ജിമാർക്കു് രക്ഷയില്ലാതാകുമെന്നാണു് പറയുന്നതു്. ചില സമുദായങ്ങളിലെ ജഡ്ജിമാർ ആ സമുദായത്തിന്റെ ശ

*Speech not corrected by the hon'ble member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൂടിക്കൊണ്ടാണ് മുകളിലേയ്ക്ക് വരുന്നതെന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. അതിനുള്ള യാതൊരു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഇവിടെയില്ല.

മിസ്റ്റർ വി. ജെ. മത്തായി : ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ : ഇവിടെ നടപ്പിൽ വരുത്തീട്ടുള്ള സമുദായ പ്രാതിനിധ്യത്തിന്റെ A, B, C, D, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണെങ്കിൽ അതു പറയുകയില്ലായിരുന്നു. ക്യാറക്ടർബെൽട്ട് വച്ചോ ഫാർബറിൽ പണിയുന്ന ക്രെയിൻ വച്ചോ ചില സമുദായങ്ങളിൽപെട്ട യോഗ്യതയില്ലാത്ത ആളുകളെ പൊക്കീട്ടുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ എത്രയുണ്ടോ അതിന്റെ പകുതി ദൃഷ്ടാന്തം മറ്റുപ്രകാരത്തിൽ പറയുവാൻ സാധിയ്ക്കുമോ എന്നാണ് ഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പറോട് ചോദിയ്ക്കുന്നത്.

മിസ്റ്റർ വി. ജെ. മത്തായി : സാധിയ്ക്കും.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ : സർവ്വീസിന്റെ എഫിഷ്യൻസിയ്ക്ക് യാതൊരു അപകടവും വരാത്ത നിലയിൽ പ്രാതിനിധ്യം കിട്ടാത്ത സമുദായത്തിന്ന പ്രാതിനിധ്യം കൊടുത്തുകൊള്ളുക എന്നുള്ളതിന്റെ മിതമായ ന്യായവും അതിന്റെ ചരിത്രവും എന്താണെന്ന മനസ്സിലാക്കാതെ അതിന്ന് ഈ രാജ്യത്തുള്ള ആവശ്യകത എത്രയുണ്ടെന്ന മനസ്സിലാകാതെ വല്ലതും പറയുവാൻ വരുകയാണെന്നുണ്ടെങ്കിൽ വളരെ ഭയങ്കരങ്ങളായ വാസ്തവങ്ങൾ പറഞ്ഞ് എതിർക്കേണ്ട ആവശ്യകത ഇങ്ങോട്ടുവന്നു നേരിടുമെന്നുള്ളതു് ആ മെമ്പറുടെ മാത്രമല്ല, ഈ പ്രമേയത്തെ നിരസിയ്ക്കുന്ന മറ്റുള്ളവരുടേയും രസത്തിനുവേണ്ടി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ വിരമിയ്ക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു : സർ, വക്കീലന്മാരുടെ പ്രസംഗങ്ങളെല്ലാം കഴിഞ്ഞു. ഇതു മിക്കവാറും വക്കീലന്മാരുടെ സംഗതിയ്ക്കായി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഒരു പ്രമേയവുമാണ്. എന്നാൽ വക്കീലന്മാരല്ലാത്ത കക്ഷികളെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഒരു കൂട്ടം ആളുകളുണ്ട്. അവരുടെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിലാണ് ഞാൻ സംസാരിയ്ക്കുന്നതു്. കക്ഷികളുടെ പ്രതിനിധികളാരും അവരുടെ കാര്യം പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിയ്ക്കു ഞാൻ അതു് പറയാതിരുന്നാൽ മോശമാണെന്നാണ് വിചാരിയ്ക്കുന്നതു്. കോടതികളിലുള്ള ചില ജഡ്ജിമാർക്കു പെൻഷൻ കൊടുത്തതിനുശേഷം അവ കോടതികളിൽ പ്രാക്റ്റീസിനു വരുമ്പോൾ ഇപ്പോൾ അഭ്യുദയകാംക്ഷിയായിരിയ്ക്കുന്ന ജഡ്ജി പഴയ ജഡ്ജിയ്ക്ക് ആനുകൂല്യം ചെയ്യുമെന്നു പറഞ്ഞാൽ B. A. & B. L. പാസ്സാകാത്ത എന്നെപ്പോലെയുള്ള സാധാരണക്കാരായ കക്ഷികൾക്കു കോടതികളിലുള്ള വിശ്വാസം കുറഞ്ഞുപോകും. ഞാനും ഒരു കക്ഷിയെന്ന നിലയിൽ കോടതിയിൽ പോയി വ്യവഹാരം നടത്തീട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പ്രത്യേകമായ ഒരു ആനുകൂല്യം പെൻഷൻ ജഡ്ജിയ്ക്ക് ആഭ്യുക്ഷം വഹിക്കുന്ന ജഡ്ജി ചെയ്തുകൊടുത്തതായി കണ്ടിട്ടില്ല. വക്കീലന്മാർതന്നെ 60 വയസ്സു കഴിഞ്ഞാൽ വക്കീൽ പ്രവൃത്തി എടുക്കരുതു് എന്നൊരു നിയമം വരണം.

മിസ്റ്റർ ടി. വി. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യ : അതു വളരെ കഷ്ടമാണ്.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു : എന്താണു കഷ്ടം ?

മിസ്റ്റർ ടി. വി. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ : പെൻഷൻ ഇല്ലെല്ലോ അവക്ക്.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു : പ്രാക്റ്റീസു ചെയ്യുന്ന കാലത്തു കിട്ടുന്ന സംഖ്യ സമ്പാദിച്ചുവെക്കണം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ ടി. വി. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ : നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള കക്ഷികൾ തന്നിട്ടുവേണ്ടേ ?

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു : ഞങ്ങൾക്കും ൪ ൪ വയസ്സായാൽ പൊൻഷൻ ഇല്ല. ഞങ്ങളുടെ കുട്ടികളൊക്കെ—എനിക്കിപ്പോൾ കുട്ടികളില്ലെങ്കിലും ഞാൻ കക്ഷികളുടെ പ്രതിനിധിയായിട്ടു പറയുമ്പോൾ കുട്ടികളുള്ളതുകൊണ്ടു് ഇതു കക്ഷികൾക്കുവേണ്ടി അവരുടെ കുട്ടികൾ എന്നേ അത്മമുള്ളു — അതിൽ ഉൾപ്പെടും. എതായാലും വക്കീലന്മാർക്കു് ൪ ൪ വയസ്സായാൽ പണിയുപേക്ഷിക്കാൻ പാടില്ലെന്നുകൂടി ഒരു ഭേദഗതി കൂടി ഇവിടെ കൊണ്ടുവരാത്തതു് വളരെ അബദ്ധമായി എന്നു എനിയ്ക്കു് തോന്നി. ഇപ്പോൾ അതിനു് സാദ്ധ്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഇനിയൊരിയ്ക്കലാകാം.

മിസ്റ്റർ സി. ആർ. ഇയ്യുണ്ണി: കഷ്കന്മാരുടെ മക്കൾ ൪ ൪ വയസ്സു കഴിഞ്ഞാൽ ജോലിയിൽനിന്നും വിരമിക്കുകയുണ്ടോ ?

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു : ബഹുമാനപ്പെട്ട തോട്ടക്കാരുടെ മെമ്പർ ചില സമുദായങ്ങൾക്കു് ഉദ്യോഗം കിട്ടുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞു.

മിസ്റ്റർ വി. ജെ. മത്തായി : അങ്ങിനെയൊന്നും പറഞ്ഞില്ല.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു : ചില സമുദായങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിന്റെ വലിപ്പംകൊണ്ടും പ്രാബല്യംകൊണ്ടും ന്യൂനസമുദായങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു കൂടുതലായി ഉദ്യോഗം കിട്ടുന്നുണ്ടെന്നാണു് പറഞ്ഞതു്. നിർഭാഗ്യവശാൽ തോട്ടക്കാരുടെ മെമ്പറും ഞാനും.....

Mr. V. J. Mathai (*Planters*) : Sir, I take strong objection to the language and the address.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു : ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ എന്റെ സമുദായത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിനെ ഞാൻ എതുക്കുകയില്ലായിരുന്നു. എന്റെ മൻഗാമികളായി ഞാൻ ഉൾപ്പെട്ട സമുദായത്തിൽപെട്ട ആളുകൾ സമുദായ പ്രതിനിധ്യത്തിനു വേണ്ടി ഇവിടെ ശക്തിയായി വാദിച്ചിട്ടുള്ളവരാണു്. എന്റെ മൻഗാമിയും, മിസ്റ്റർ എം. എ. ചാക്കൊയും.

Mr. V. J. Mathai (*Planters*) : On a point of order I do not think Sir, that there is any relevancy here whether we belong the same community or not.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു: ഈ കാര്യത്തിൽ അങ്ങിനെയുള്ള ആളുകൾ ന്യായമായവിധത്തിൽ വാദിച്ച ആ ഭാഗം ഇപ്പോൾ ഗവർമ്മെണ്ടു് നടപ്പിൽ വരുത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ ഉൾപ്പെടുന്ന സമുദായത്തിലെ ഒരു അംഗമെന്ന നിലയിൽ തോട്ടക്കാരുടെ മെമ്പരുടെ പ്രസംഗംകൊണ്ടു് എന്റെ സമുദായം സമുദായ പ്രാതിനിദ്ധ്യത്തിനെതിരാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോകരുതു്. തോട്ടക്കാരുടെ പ്രതിനിധി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യമായിട്ടല്ലാതെ സമുദായത്തിന്റെ അഭിപ്രായമാണു് പറയുന്നതു എന്നു ആരും തെറ്റിദ്ധരിക്കരുതു് എന്നു എനിക്കപേക്ഷയുണ്ടു്.

Mr. V. J. Mathai (*Planters*) : On a point of order, I would like to know whether we are on the point as to what Mr. M. A. Chakko did?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Deputy President: You leave it to the Chair.

Mr. K. Ayyappan (*Ezhuvas-Kanayannur*): I move that the question may be put.

Mr. K. R. Viswambharan (*Ezhuvas-Talappalli*): I second it.

Mr. K. P. Kannan Nayar (*Secretary to Government*): So far as this resolution is concerned the arguments so far advanced have been directed mainly against retired High Court Judges practising at the Bar.

Mr. C. R. Iyyunni (*Trichur-South*): There is nothing absolutely of the kind.

Mr. K. P. Kannan Nayar (*Secretary to Government*): The resolution you will find is rather widely worded. Any lawyer who has had service in the Judicial Department, not even as a Judge, for 5 years before his retirement not immediately preceding—that was one of the amendments, but it was not moved—should not practise. So if a B. L. practising as vakil happens to be appointed as the Registrar of the Chief Court or as a Munsiff and has served for five years and he subsequently retires, he should not be allowed to practise in any of the Cochin Courts. Similarly Magistrates, District Judges and all these people should not be allowed to practise in Cochin Courts. One of the main arguments advanced was that if you allow a retired Judge of the High Court to practise either in the High Court or in the subordinate courts there is every chance of the weight of his personality influencing the judiciary and thereby impairing the confidence of the litigant public. I do not know whether those who advocated this principle will be prepared to extend it further, if Munsiffs, Magistrates and Registrars of the High Court happen to practise either before the High Court or before any subordinate courts. As the resolution stands it is impossible for the Government to accept it. Now if we look at the practise that is obtaining in other places—some of the hon'ble members were referring to the practice obtaining in England—you will see that in England there is no age-limit for a Judge. There Judges are allowed to continue till they die or till they choose to retire of their own accord. They are not compelled to retire after a specified age. In many cases they themselves feel absolutely incapacitated to do any more work and then retire and they will not generally wish to practise.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: ഉദ്യോഗത്തിന്നു് വേതനമാതിരി തന്നെ പ്രയ്സ്സ് കൂടുവായി പാഞ്ഞിട്ടുള്ളവരുണ്ടാകും. (*Laughter*).

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ കെ. പി. കണ്ണൻ നായർ: അങ്ങിനെയുണ്ടെങ്കിൽ ഈ വിഷമമുണ്ടാകയില്ല അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം വയസ്സ് കൂടുമ്പോൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്.

Now so far as the Provincial High Courts are concerned there is no statutory provision there. Whenever a practising lawyer is appointed as a permanent Judge of the High Court generally an undertaking is taken from him that he will not practise. That prohibition does not apply to any other judicial officer, District Judges, or Munsiffs. They are at liberty to practise if they want to practise. The agreement is taken only from High Court Judges when they are permanently appointed. With regard to this matter at one time Government gave an answer here that there is a prohibition and that an assurance was taken from the Judges. I think the hon'ble member for Chittur himself moved a resolution in 1104 more or less on these very lines. Action was taken in the year 1106. The views of the Judges were ascertained and it was then thought that some sort of assurance was necessary and that our rules with reference to the enrolment of vakils of the State should be changed so as to prevent High Court Judges practising again when they retire from service. But subsequently it was decided that there was no necessity to change the rules. The Government thought that it would be enough if an assurance was taken from the Judges. As a matter of fact some assurance was taken from some of the Judges. But considering our circumstances now you will be pleased to see that so far as the subordinate judiciacry is oncerned, it may be that many of the Judges, Munsiffs or Registrars who might have entered service early enough are in a position to earn their full pension or at least ¾ of the pension and there may not be any difficulty in their cases. I do not think many of them will care to practise also. In the case of those recruited to the service rather late and who have to retire say after 5, 10 or 15 years—as long as they have to retire at the age of 55 it will be very hard to insist that they cannot practise. One hon'ble member was saying that it was wisely done that the pension should not be attached. If you do not allow them to practise they will have to starve.

Mr. K. Ayyappan (*Ezhuvas-Kanayannur*): They will not enter the service.

Mr. K. P. Kannan Nayar (*Secretary to Government*): If at all such a resolution is passed, you can give it a prospective effect and not a retrospective effect. It could not be made applicable to those who have already entered service.

Mr. K. Ayyappan (*Ezhuvas-Kanayannur*): Are there any such cases here?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. P. Kannan Nayar (*Secretary to Government*): There are many instances. Certainly I can cite several instances. So far as my personal views are concerned I would be the last person to oppose this resolution, but we have to take into consideration all these considerations. In Madras the Judges are allowed to be on the Bench until they complete the 60th year. Here you ask them to retire as soon as they complete the 55th year. And what about Pension? According to the present rules of the High Court a Judge if he has completed 5 years service in the High Court will be entitled only to 11/60 of the average pay for the last 3 years which he might have been drawing. Suppose he was drawing Rs. 800. What would he get as pension?—below Rs. 150. Do not the hon'ble members think that it will be rather hard that he should not be given a decent pension if he should not be allowed to practise?

Mr. T. V. Subramania Ayyar(*Nemmara*): No.

Mr. K. P. Kannan Nayar (*Secretary to Government*): That is not how the Government views the matter. In Travancore there is no such prohibition. In Mysore there is no such prohibition. In Baroda there is no such prohibition and even in Madras the prohibition is very limited being confined only to High Court Judges. Permanent Judges need retire only after they have completed 60th year. They get a decent pension. It is not the case so far as our Judges are concerned. So to say that the retired judges of our High Court should not be allowed to practise would be a hardship indeed. If the House will say that they should be given a decent pension or that they could be on the Bench until they complete 60th year so that they may have sufficient time to earn, it would be something. But as the rules now stand it would be rather very hard.

Mr. M. Sivarama Menon (*Ernakulam*): Does not the Government mean to say that the I. C. S. can serve up to the age of 60?

Mr. K. P. Kannan Nayar (*Secretary to Government*): In the case of I. C. S. they have got special rules for pension. If they complete so many years of service they get £ 1,000 pension. That is the peculiar condition of their service. That is not so here. The argument advanced is that there may not be that full faith which the litigant public should have in the administration of justice. Though I am not prepared to say that our Judges are likely to be influenced simply because a retired Judge is practising before them, it may be that some of the clients may feel that some unconscious preference will be shown towards retired Judges practising. But I certainly do

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

not think the members will say that any single decision of our High Court or for that matter even our subordinate courts is in any way influenced simply because the practising lawyer before the presiding officer is either a retired Judge of the High Court or District Court. Looking at the present conditions Government are unable to accept this resolution.

Mr. V. K. Krishnankutty (*Ezhuvas-Trichur*): I press the motion to a division.

The resolution was put and carried.

The House stood adjourned at 5-5 p. m.

B. V. K. MENON,

Secretary to the Council.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly